

Крохмальний. Я. Кирчів на питання предсідателя каже, що бачив, як Охримович стріляв у воздух.

І. Левицький пояснює, що у Львові давно панує звичай, що в віках студентів університету беруть участь студенти політехніки, а в віках студентах політехніки—студенти університету. Тому й від пішов на вічо до університету.

Б. Михалічко, був спершу слуханий у слідстві як свідок. Але коли слідчий суддя побачив, що він в справі убиття Коцка може бути свідком, не корисним для поляків, розтягнув наявного обвинувачення. Він каже, що в головам корідорі було українців дуже мало; поляків за барикадою було значно більше.

Михалічко бачив через вікно, як ректорським корідорм, від ректору до головного коридора, біг яківсь молоді чоловік в яскіні костюмі і солом'янім капелюсі, держали блискучий револьвер в руці. Добігши до головного коридора, вистрілив. Від цього вистрілу впав мабуть Коцко.

I. Москів, гімназіст-екстерн, оповідає те саме, що й інші.

Перший в переслухах 11 февраля, Орицький, був аразу слуханий як свідок. Коли до університету прийшли поліція, його припадково не замкнули в валі і він весь день ходив свободно по коридорах. Тут бачив, як польські студенти і комісар поліції Тавер, що хешики вели жеж собою наради. За те українських студентів зараз розганяли, як тільки двоє-троє забралися разом. Каже також, що українським студентам, замкненим в залах, поліція не хотіла подати води.

Сокіл описує подію, як і інші.

Ставничий оповідає, що між українськими студентами викликало занепокоєння те, що вони були без папізії і топірців. На питання оборони, які розуміти, поясняє, що українські студенти з того догадувалися, що поляки мають лише оружжя: револьвери. Подію описує, як і інші. Оповідає про провокації вінешньопольської боєвої організації, яку трибунал бере в оборону. На питання оборони, які відбувалася очна ставка, оповідає, що всі члени вінешньопольської організації виступали як свідки. Тільки їх судова комісія питалася, чи вони підуть українців як учасників подій, а українців про поляків не питали. Між поляками, які виступали в ролі свідків, він не бачив уже агідуваного чоловіка в спортменським костюмом.

T. Ставничий весь час майже провів у III залі. Подає свідків, які його бачили і які можуть ствердити, що він в цілі події був тільки пасивним свідком.

Стебновський також був у задніх рядах і нічого замінного не бачив. Він теж в свідка став підсудним.

Питання оборони, як ставився комісар поліції Тавер до поляків, а як до українців, трибунал не допускав.

М. Лозинський.

Результати засідання журі в справі в пам'ятника Шевченкові.

Вчора в київській міській думі, одбулося засідання журі для розгля-

Друг і собака.

Був чиновний я й багатий.
Завше їздив в город цугом.
Ззаду біг Сірко кудлатий.
Я ж в кареті їхав з другом.

В ресторані вдвог сиділи.
Надував його ліквіром.
Всякі ласі сіправи інші,
А Сірко ходив довором.

— Ой, душа моя, Петрушко!
Ти не знаєш, як віюху?

Тільки встану, приберуся
І до тебе прилітаю.

Я б наклав на себе руки,
Не прожив б і годину,
Щоб настав наш час розлуки...
Так казав мій друг единий.

* * *

Все прозвів я. Став убогим.
І пішов до друга в гості.
Він з досади та од злости—
Показав мені пороги.

Ваяв торби я. Вийшов з хати.
З нівимовою журбою.
І пішов на хліб прохати,
А Сірко—люпком за мною.

П. М.

Дві радості.

Аж дві радості прийшло до мене одного дня, коли, наганів теплим сонcem, озвались перші струмочки на вуличах.

Перша радість: я здав двадцять дев'ять екзаменів філологічної науки в непривітних стінах університету. Поздавав екзамени й вільний, як орел.

Можна вже, нікуди не поспішаючи, дивитись, як синіє теплим вітром обвіяне небо, як гомонять вулиці, як кожне людське обличчя весе кудись і комусь свою окрему радість, біжить до когось ділиться своєю журбою, кричить про све горе...

Світе ясний, та й скільки усякої втіхи тепер зазнати можна мені, вільному синові соції.

А я, остобіся мертві філологічні книжки, пованісувані сухими, як ота тріска, людьми, що, мабуть, не знають, що то таке молодість!

А друга радість ось яка.

Дівчина прекрасна, як островок зелений, що виринув з хвилі синього моря, подивилася на мене й сказала:

— А в вас хороше лице!

ду проектів-експіїв і малюнків, доставлених на другий міжнародний конкурс, оголошений Об'єднаним Комітетом.

Засідання розпочалося в 12 годин. На засідання прибули художники і громадські діячі: С. І. Васильківський (худ.), І. В. Іжакевич (худ.), Ф. С. Красицький (худ.), В. І. Кричевський (худ.), Іван Труш (худ.) (з Львова), М. Ф. Біляшівський, професор М. С. Грушевський,городський голова І. Н. Дьяков, український письменник М. М. Коцюбинський, учитель М. В. Лисенко, О. І. Левицький, В. П. Науменко, О. О. Русов, Г. І. Квятківський, художник О. Г. Сластион і гласний думи І. І. Щатковський. Насамперед на засідання вибрали за голову журі українського художника О. Г. Сластиона.

Засідання журі закінчилося коло 4 годин. Сьогодні увечері у київській міській управі одбудеться засідання об'єднаного комітету, на якому буде розглянуто протокол журі.

коазак і дівчина, жінка, два українських воїни.

Постановка пам'ятника по проекту художника Балавенського обійтеться коло 100,000 карб. Об'єднаний комітет пропонував поставити монумент за 100—150 тисяч карб.

Засідання журі закінчилося коло 4 годин. Сьогодні увечері у київській міській управі одбудеться засідання об'єднаного комітету, на якому буде розглянуто протокол журі.

* * * В ч. 28 газети „Сибирское Слово“, що виходить в Томському, л. І. Кузема надрукував статтю „Забытые могилы“, половина якої присвячена нашому поетові П. Грабовському.

Автор короткою передає його біографію й характеризує літературне обличчя поета. Довше зулюється він в замірі українців поставити пам'ятник над могилою П. Грабовського в Тобольському, для чого відразу же поки що 76 карб. 65коп. факт цей, на думку д. Куземи, „далеко не безінтересень для Сибіри“ і він наводить такі порівняння:

„В тому ж Тобольському, адається, що на тому ж кладовищі, де спочиває український поет, лежать могили деяких декабристів, а також могила відомого поета Єршова, автора „Конька-горбунка“. Весною минулого року в газетах писалося, що міська дума арієкає асигнувати на іх охорону і опорядження 200 карб.. При цьому трапився анекдотичний інцидент. Тобольські батьки города привізли авторів, та виявилося, що автор проекта „Думи“ відомий у Київському скульптор, який скінчив Академію Художеств.—Ф. Балавенський. Автор проекту „М. І.“, якому виришили премію, український письменник Михайло Гаврилюко, що недавно скінчив Krakivsку Художню Академію. Тенер автора проекту живе у Львові. Окрім цих премій журі постановило видати 3: перша премія в 1500 карб. друга в 1000 карб. і 3 в 500 р. Окрім того журі мало право віднайти премію для видавця енсюю. Друга премія в 1000 карб. гипсового проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 31, під девізом „Думи“. Третя премія вирішено видати проектовій премії відмінної видатності 3: перша премія в 1500 карб. друга в 1000 карб. і 3 в 500 р. Окрім того журі мало право віднайти премію для видавця енсюю. Друга премія в 1000 карб. гипсового проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 45 „М. І.“. Коли розпечатали пакети, в яких подані пропозиції видати, то виявилося, що автор проекта „Думи“ відомий у Київському скульптор, який скінчив Академію Художств,—Ф. Балавенський. Автор проекту „М. І.“, якому виришили премію, український письменник Михайло Гаврилюко, що недавно скінчив Krakivsку Художню Академію. Тенер автора проекту живе у Львові. Окрім цих премій журі постановило видати 5 премій „поощрительних“ по 100 карб., замість невиданої першої премії. „Поощрительна“ премія відмінної видатності 3: перша премія в 1000 карб. авторові проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 31, під девізом „Думи“. Третя премія вирішено видати проектовій премії відмінної видатності 3: перша премія в 1500 карб. друга в 1000 карб. і 3 в 500 р. Окрім того журі мало право віднайти премію для видавця енсюю. Друга премія в 1000 карб. гипсового проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 45 „М. І.“. Коли розпечатали пакети, в яких подані пропозиції видати, то виявилося, що автор проекта „Думи“ відомий у Київському скульптор, який скінчив Академію Художств,—Ф. Балавенський. Автор проекту „М. І.“, якому виришили премію, український письменник Михайло Гаврилюко, що недавно скінчив Krakivsку Художню Академію. Тенер автора проекту живе у Львові. Окрім цих премій журі постановило видати 5 премій „поощрительних“ по 100 карб., замість невиданої першої премії. „Поощрительна“ премія відмінної видатності 3: перша премія в 1000 карб. авторові проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 31, під девізом „Думи“. Третя премія вирішено видати проектовій премії відмінної видатності 3: перша премія в 1500 карб. друга в 1000 карб. і 3 в 500 р. Окрім того журі мало право віднайти премію для видавця енсюю. Друга премія в 1000 карб. гипсового проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 45 „М. І.“. Коли розпечатали пакети, в яких подані пропозиції видати, то виявилося, що автор проекта „Думи“ відомий у Київському скульптор, який скінчив Академію Художств,—Ф. Балавенський. Автор проекту „М. І.“, якому виришили премію, український письменник Михайло Гаврилюко, що недавно скінчив Krakivsку Художню Академію. Тенер автора проекту живе у Львові. Окрім цих премій журі постановило видати 5 премій „поощрительних“ по 100 карб., замість невиданої першої премії. „Поощрительна“ премія відмінної видатності 3: перша премія в 1000 карб. авторові проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 31, під девізом „Думи“. Третя премія вирішено видати проектовій премії відмінної видатності 3: перша премія в 1500 карб. друга в 1000 карб. і 3 в 500 р. Окрім того журі мало право віднайти премію для видавця енсюю. Друга премія в 1000 карб. гипсового проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 45 „М. І.“. Коли розпечатали пакети, в яких подані пропозиції видати, то виявилося, що автор проекта „Думи“ відомий у Київському скульптор, який скінчив Академію Художств,—Ф. Балавенський. Автор проекту „М. І.“, якому виришили премію, український письменник Михайло Гаврилюко, що недавно скінчив Krakivsку Художню Академію. Тенер автора проекту живе у Львові. Окрім цих премій журі постановило видати 5 премій „поощрительних“ по 100 карб., замість невиданої першої премії. „Поощрительна“ премія відмінної видатності 3: перша премія в 1000 карб. авторові проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 31, під девізом „Думи“. Третя премія вирішено видати проектовій премії відмінної видатності 3: перша премія в 1500 карб. друга в 1000 карб. і 3 в 500 р. Окрім того журі мало право віднайти премію для видавця енсюю. Друга премія в 1000 карб. гипсового проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 45 „М. І.“. Коли розпечатали пакети, в яких подані пропозиції видати, то виявилося, що автор проекта „Думи“ відомий у Київському скульптор, який скінчив Академію Художств,—Ф. Балавенський. Автор проекту „М. І.“, якому виришили премію, український письменник Михайло Гаврилюко, що недавно скінчив Krakivsку Художню Академію. Тенер автора проекту живе у Львові. Окрім цих премій журі постановило видати 5 премій „поощрительних“ по 100 карб., замість невиданої першої премії. „Поощрительна“ премія відмінної видатності 3: перша премія в 1000 карб. авторові проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 31, під девізом „Думи“. Третя премія вирішено видати проектовій премії відмінної видатності 3: перша премія в 1500 карб. друга в 1000 карб. і 3 в 500 р. Окрім того журі мало право віднайти премію для видавця енсюю. Друга премія в 1000 карб. гипсового проекта-експіїза журі більшістю голосів постановило видати авторові проекта під номером 45 „М. І.“. Коли розпечатали пакети, в яких подані пропозиції видати, то виявилося, що автор проекта „Думи“ відомий у Київському скульптор, який скінчив Академію Художств,—Ф. Балавенський. Автор проекту „М. І.“, якому виришили премію, український письменник Михайло Гаврилюко, що недавно скінчив Krakivsку Художню Академію. Тенер автора проекту живе у Львові. Окрім цих премій журі постановило видати 5 премій „поощрительних“ по

Клопоти варшавських мукомолів.

ВАРШАВА. Зважаючи на наплив німецького хліба на польські ринки, голова гуртка мукомолів подав міністрові торту докладну записку, в котрій радить накласти мито на німецький хліб, бо він шкодить промисловим інтересам Царства Польського.

(*Власн. кор.*)

По вищих школах.

РИГА. В рижському політехнікумі почалася забастовка студентів. В пошуканнях політехнікуму введено поліцію. Багатьох студентів, учасників забастовки, арештовано.

(*Власн. кор.*)

Чутка.

ПЕТЕРБУРГ. Петербурзькі газети повідомляють, що в сіоднадцятих колах ходить чутка, ніби високопреосвящений Флавіан, митрополіт київський, виходить "на покой" через старість. На місце київського митрополита, ходить поголоска, призначено буде волинського єпископа Антонія.

Труси й арешти.

КИШИНЬОВ. Потрішено багатьох учнів. Крім де-кількох семинаристів, арештовано двох гімназистік і 8 реалістів.

ВАРШАВА. Потрішено в друкарні Яхніва, найдено багато білетів єврейської лотереї. Двох, причетних до друкарні, арештовано.

Самогубство в лаврі.

ПЕТЕРБУРГ. "Нов. Вечеря" повідомляє про дійне самогубство в однії Олександро-Невської лаври кіноїв, що проти каплиці "Всіх скорбящих" Вожої Матері. В одній келії жив рясофірний послушник Сирков. Цими днями з дівчинами Федуловою вони змовились вмерти. З'їхали в баню, вернулись вночі і пройшли в сумежну келію ієродіакона Ігнатія, де, як звичайно, ліяли. Тут був ієромонах Іларіон і гості жіночого полу. Перед святом Сирков і Федулова пішли в свою келію. Незабаром звідтіля почуся стогні. Братія кинулась мешті туди. На постелі лежав мертвий Сирков, а Федулова корчилася поруч його. Виявилось, що вони потруїлись стріхівім. Федулову в лікарні врятували. Вона оповідає страшні речі про роспustу в кінові. Туди часто ходять в гості проститутки. Де-хто з братії хворіє поганими хворобами.

Наамістник лаври призначив слідство.

Судова справа.

ПЕТРОКОВ. Після трохденного розгляду закінчилася судова справа 15-ти душ, обвинувачених за працяльність до національного союзу. Одного присуджено на 7 років в каторгу, чотирох—на 4, 7—на заслання, чотирох виправдано.

Потішні.

ПЕТЕРБУРГ. Прибув організатор потішних рот Луцкевич. Він аробив смотр петербурзьким потішним. Його прийняли в себе Сухомлінов і Касо.

Література, наука, умілість і техніка.

= "Рідний край". Вийшло ч. 3. Зміст: свято визволення од кріпацтва. Вісті. Укр. слово й мистецтво. Оперета "Енеїда", замітка О. Пчілки. Вірш Х. Алчевської і В. Тарноградського. Оповідання М. Рендель "Червони". "Непевна путь миргор. школи" О. П. Малюков: портрет М. Лисенка.

= Спомини Х. Алчевської. В Харківі друкується книжка споминів Христі Алчевської (старої): "Тогочасне й наше".

= "Молода Україна", часопис для дітей ч. 2. Зміст: Вірш "В Новім році" і Бабусі. "Сногади кота Сивка" Н. Кибалович. "Бабусі сон" О. Суботенкової. "Онаучата" п'еса з життя дітей. Світознання. Сміховинка.

= Про Шевченка. В 86 числі віденської німецької газети "Slavisches Tagblatt" уміщено статтю: "Конфасія Шевченка офіційною Росією".

Театр і музика.

— Бенефіс артиста Ковалевського. Сьогодня в театрі М. К. Садовського справляє свій бенефіс артист і адміністратор трупі д. Ковалевський. Як ми вже повідомляли, виставлено буде у перші в театрі д. Садовського п'еси Карпенка-Карого—"Прислужники". Бенефіціант виступить в ролі економа. Роля Василіана гратаче Л. П. Лініцька. В п'есі беруть ще участь: д-ка Борисоглібська, д-ка Діброва, д. Левицький, д. Марьяненко, д. Корольчук, д. Малович, д. Мироненко, д. Міленко.

— Городський театр. Сьогодня, 16 февраля, відбудеться бенефіс касірина малої каси д-ки Білоцерківської управителя д. Білоцерківської. Виставлено буде опера "Фауст" з найкращими артистами труппи головних партіях.

— Трупа І. Л. Сагатовського з 26 декабря до 16 января грала у г. Пскові. Збори ввесе час добре були. В

трупі такі артисти й артисти: д-д. Думка, Задольська, Дубровина, Біанківська, Білоблоцька, Гальська, Дроботова, Кулик, Сніжіна, Тарновець, Тополіна; Любченко, Каленіченко, Бєзідова, Берестовський, Гавлюк, Сергієвсько, Сагатовський, Гальський, Гаврилюк, Щербина, Репський, Носенко, Мельник, Шеховцов.

Діржор Віганський. В репертуарі трупі є п'еси Карпенка-Карого, Кропивницького, Грінченка, Старицького, Тогочного, Володського та ін. У Пскові пройшли: "Суєта", "Бурлака", "Житейське море", "Хаяїн", "Мартин Боруля", "Борці за мир", "Талан", "Кума Марта" та ін. старі п'еси. З Пскові трупі їїдила на 11 спектаклів у Порхові, де виявляла на коло по 150 карб. при 25 карб. видатків. Тепер трупі грає в г. Сарні, де пробуде після цілій піст.

— Цензури заборони. Драматична цензура забороняє виставити на українській сцені: п'есу М. Старицького "Чарівний сон" та історичну драму Л. Старицької-Черняхівської "Аніл Клавдій".

— "Розбійники". Драматична цензура дозволила до вистави п'есу Шілера "Розбійники" в перекладі О. Черняхівського.

— Трупа Ф. Рудикова. Товариство русско-малорусських артистів під орудою Ф. Рудикова 31 января закінчило свої вистави у Черкасах і перенішло у Зіньків (на Полтавщині), де роспочали вистави 2 февраля. Збори середні. Трупа має тут пробути до посту, а потім до великоміськів. Це буде розпущено відповідно.

— Т-во українських артистів під орудою Альбіновського роспочало вистави у станції Лабинській, на Кубанщині, у новому театрі Суріві.

ДОПИСИ

(*Од власн. кореспондентів.*)

М. ВЯЗОВОК, черкаського повіту (на Ківиці). "Діл і внук". Під таким назвиськом наш доморослій піт'ята, селянин Іван Погоріль, написав вірша на спомин 19 февраля і, через мирного посередника 2 уч. черкаського повіту, представив цього вірша п. київському губернатору, "какъ плодъ саморазвитія въ грамотності." Сам по собі вірш Погорілого, звичайно не має найменшої літературної вартості, але він цікавий як показчик настрою, ідеалів села, що одбились в ньому, немов в краплі води—сонце. Уже з заголовка видно, що вірш написано мовою російською; він страшенно довгий і складений в формі діалога між дідом і онуком. Дід ходить смутний та невеселий під час святкування 50 роковин скажуваних панцирів, не розважаючи го від радощів молоді, ні церковні одрази в цей день. Догідливий онук, що вірш п'єд'ю о польській лінг., прочелть оху дідіу о польській лінг.,

— "І бросил винчек книгу на полку.

Схватиль гітару, връзаль оху на полку".

Це ділові розвязали язика і він напрещі заговорив:

"Видиши ли, время, когда мы жили, было такое, что все насы были, и побуждали работу нести, А ты, вот видиши, мог завести В домъ порядок своеобразный— Надѣть костюмчикъ модный, прекрасный".

Далі на цілому аркуші всуміж то скаржиться на колишнє кріпацьке життя, виявляє внукові, як міняли панів кріпостних на собак.

Одно слово, гітара, полька, піаніко та "спінажки" німецькі... перед очима якраз всі ті "ідеали", якими живе цінні селянство нашого містечка.

М. КОМАЙГОРОД, ямпольського повіту, (на Поділлі). *Місцеве життя.* Немає гіршої темряви, як у нас. У нашему містечку на 2½ тисячі людності є дві однокласові школи: хлоп'яча та дівоча, у яких вчиться 150 з лишком школярів, але ще у скільких разів більше дітей лишається по-за стінами школи. І виходять з них страшні пустелінки та чимало алодів, розбішак. У нас стає ірмарок, на котрій ці хлоцьчати змалку вчаться красти. Батьки ж їх не звертають на це уваги і у школу не посилають, бо "з книжки хліба їсти не будеш", — проявляють. А парубки напід'ю уочі гірляндами ходять по вулицях та співають соромицьких московських пісень. Хто проходить, вуха затикає. Ранком же чуєш, що там побились, а там пожоки порівнялися. Все це через те, що немає для них пілкої освіти, немає ні бібліотеки, ні читальні, де б можна було провести вільну годину. Є школи бібліотека, та які там книжки? Про українські книжки і балакать нічого. Торік у нас був учитель—гарна людина, та не вдерхався довго: перевели у другий позір за те, що він був українець.

Через півтарто, що панує у нас, що четверта хата, то й потайний шиньок.

Шиньоки їх розбивають горілку водою, та їх підсипають в ней якоже лиха і споюють селян, і нема їм ніякого вину. 6-го февраля у такім потайному шиньку вмер від горілки селянин і це не перший у нас випадок.

Недавно у нас був сход, на яким міровий радив селянам асигнувати по 50 коп. з десятини на будування ремесличої школи в пам'ять визволення від панщини. Селяни одмовились дати через свою бідність.

Багато наших селян запікалися товарищескою крамницею, та нема кому керувати, а здалася би, бо місце-

ві крамарі деруть дуже великі ціни за всякий крам. Отако-то у нас просвіта, а через це і місце життя.

Листування редакції.

Монахів. Художників. Лист Ваш прийшов уж тоді, коли засідання жюрі відбулося, "Варшава. Поредла". № 720. 1) Число "Ради" № 25 посилаєм; 2) Нам не відомо.

"Нініфоров". На жаль, небезпечно всього присланого Вами надривати. Через те беремо тільки факт спростування.

А. Білаш—вл. 1) Спінайте саму редакцію "Р. Краю". 2) Люд Божий виходить у Київ. Задайте саму редакцію.

Варшава. С. Тарн—вл. Таких умов не можемо прийняти.

Ціни на хліб.

Пісемниця (в копійках за пуд): в Одесі 105 (озима), 99 (улька) і 89 (суржак), у Миколаїві 104 (гірка-улька), у Маріуполі 100 (оз.), 88—94 (гірка) і 97—99 (гарніка), 98—105 (гірка) і 99—106 (оз.), у Харкові 92—98 (оз., поміщниця), у Кременчуці 97—99. **Жито:** в Одесі 71, у Миколаїві 74½, у Ростові 67—68, у Харкові 56—62, у Кременчуці 61—62. **Овес:** в Одесі 72, у Ростові 56—58, у Харкові 56—63 (пом.). **Ячмінь:** в Одесі 72—73, у Миколаїві 76½, у Ростові 63—64 (коровий) і 75—78 (пивний). **Кукурудза:** в Одесі 63 (зичайна) і 71 (чинквантін). **Пророц:** у Ростові 57—62. **Соячина:** у Харкові 125—140. **Настрий** на українських ринках, особливо в Одесі, млявий; ціни падають.

Від контори.

Нас просить надривати, що Ф. А. Ефремовим зібрано на пам'ятник Т. Г. Шевченкові жертви від таких особ:

По квітняній книжці полтавської губ. земської управи (квитки з № 23869 до 23400 включно) від В. І. Гриня та Л. О. Русової по 3 руб., від С. О. Липковського, Н. А. Ефремова, А. М. Ефремової, К. Л. Гриня, Нат. Гриня, Г. А. Ефремова, Д. Д. Ефремової, П. А. Ефремова, М. А. Ефремова по 1 руб. з кожного; від Д. Москаленка, М. Г. Ефремової та Коті Ефремовою по 50 коп., з кожного; від М. В. Кривенка—25 коп., від Зоі—10 коп., від Петра Каюченка, Дмитра Каюченка, Ганни Каюченко, Галі, Борі, Луки Пальчиковського, Мусія Пальчиковського, Івана Бородана, Софії Бороданевої, Кузьми Воловика, Василя Воловика, Микити Голобордька, Сашка Заборд та Соні по 5 коп.; від 30—10 коп., від Петра Каюченка—25 коп., від Маруфи, ел. Месолот.

Місце настрия в 2 г. 33 хв. н.